

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Чепеларе, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧЕПЕЛАРЕ в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Славка Гемишева

при участието на секретаря Нина Горялова
като разгледа докладваното от Славка Гемишева Административно
наказателно дело № 20235450200111 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е във връзка с подадена жалба от А. Н. З. от с.*., общ. Ч., чрез адвокат Н. П. – АК Смолян, против Наказателно постановление №6/19.09.2023г., издадено от Началник на РУ – Ч., с което за нарушения на чл.6, ал.5, т.1 от ЗОБВВПИ и чл. 98, ал. 1 вр. с чл.56, ал.1 от ЗОБВВПИ, на жалбоподателя са наложени за всяко едно от нарушенията глоба в размер на 500 лева на основание чл. 190, ал.1 и чл.193, ал. 1 от ЗОБВВПИ. В жалбата се излагат твърдения, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния и процесуалния закон, с оглед на което се иска да бъде отменено. В условията на евентуалност, се навеждат доводи за маловажно нарушение, за което моли да се приложи нормата на чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв.Н. П., която поддържа жалбата и иска съдът да отмени атакуваното наказателно постановление като излага доводи в подкрепа на това и претендира разноски.

Въззиваемата страна Началника на РУ - Ч. – редовно призована, не изпраща представител. В съпроводително писмо, с което е изпратена

административнонаказателната преписка, изразява становище, че изложените в жалбата аргументи са неоснователни и необосновани. Счита, че атакуваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно и моли то да бъде потвърдено. При условията на евентуалност се прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение на насрещната страна, в случай, че е над минималния размер, определен в Наредба №1/09.07.2004 год.

Съдът след като съобрази събраните по делото гласни и писмени доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установена следната фактическа обстановка:

На 23.03.2023 год. около 06,45 часа, след получено разпореждане във връзка с изготвена докладна записка, свидетелят И.Р. и колегата му З.В.– полицейски служители в РУ – Ч. посетили дома на жалбоподателят А. З. в с.*., общ. Ч. и извършили проверка относно начина на съхранение на огнестрелни оръжия, тъй като последният имал издадено разрешение №20160194930/16.04.2021 год. от РУ – Ч. за съхранение, носене и употреба на ловно оръжие като законен ловец в ЛД – *. Проверката била извършена в присъствието на жалбоподателя, в хода на която полицейските служители установили два старинни пистолета, за които З. обяснил, че били наследствени и служели само за декорация. Доколкото на извършващите проверката полицейски служители им било служебно известно, че З. притежавал разрешително само за съхранение, носене и употреба на дългоцевни огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, то веднага сигнализирали ОДЧ при РУ – Ч., след което запазили местопроизшествието до пристигането на дежурна оперативна група.

Предвид гореизложеното и с цел събиране на годни доказателства, дежурният полицейски орган – В. И., на 23.03.2023 г., за времето от 09,30 ч. до 10,30 ч., извършил претърсване и изземване в обитавания от А. З. частен дом в с.*., община Ч.. При извършеното претърсване и изземване били открити, описани и иззети следните вещи: 1) След преддверие над входната врата за първия етаж – старинен пистолет с позлатен от жълт метал обков с дървена дръжка; 2) След входната врата вдясно на коридора на обособен перваз – старинен пистолет, кафяв на цвят, с дървена дръжка, с липсващи части на ударния механизъм; 3) Вляво от входната врата, в секция от масивно дърво в

дясната ѝ част до каса за оръжие в дървен сандък – 13 броя кутии от бял метал с надпис „ловен нитроцелулозен бездимен барут сокол“ с грамаж 100 гр. всяка и метална кутия от жълт метал с надпис „Арсенал Казанлък барут ловен бездимен „Сокол“; 4) От горепосочения сандък – огнепроводен шнур, състоящ се от две парчета, от които едното с дължина 100 см, а другото 96 см.

Претърсването и изземването са извършени при хипотезата на чл. 161, ал.2 от НПК. Съставен е протокол за претърсване и изземване от същата дата и час, в който А. З., записал че намерените вещи били лични пистолети на дядо му, а барута бил негов и го ползвал за лични нужди.

С извършването на горното действие по разследването - претърсване и изземване, на основание чл.212, ал.2 от НПК било образувано досъдебно производство №57/2023 год. по описа на РУ – Ч. за престъпление по чл.339, ал.1 от НК.

Съставеният протокол за извършеното в неотложност действие по разследването – претърсване и изземване е докладван незабавно на наблюдаващия прокурор при РП-Смолян, който в законноустановения срок го е внесъл в РС-Ч. и с Определение № 19/23.03.2023 г. на същия съд действието било одобрено.

В хода на проведеното разследване, иззетите при претърсването два броя пистолети били експертизирани и съгласно заключението на изготвената балистична експертиза, същите не представляват огнестрелни оръжия по смисъла на ЗОБВВПИ. Пистолетите са технически неизправни и са негодни да произведат изстрели. По пистолетите липсват следи от изтривания и поправки в данните за модела и фабричен номер.

В хода на разследването била назначена и изготвена комплексна експертиза в областта на химията и взривното дело, заключението на която сочела, че иззетите 13 броя цилиндрични метални кутии, съдържат различни видове барут с обща маса 1231,31 грама, като от тях 1122,66 са едноосновен бездимен барут и 108,65 грама - черен димен барут, годни за употреба по предназначение. Барутът представлява взривно вещество; Иззетата 1 бр. метална кутия, съдържа взривно вещество – едноосновен бездимен барут с нето тегло 191,40 грама, годен за употреба по предназначение; Иззетият огнепроводен шнур е двойно асфалтиран, състои се от две парчета, от които едното с дължина 100 см, а другото - 96 см. Същият има сърцевина от

взривно вещество, годен за употреба по предназначение.

След приключване на разследването, с постановление на РП – Смолян от 12.06.2023 год. наказателното производство било прекратено. Решаващият прокурор е приел, че жалбоподателят формално е осъществил състава на престъплението по чл.339, ал.1 от НК, за това, че на 23.03.2023 год. в с.*. е държал взривни вещества – 1422,71 грама барут, при позволени 1000 грама според разпоредбата на чл.6, ал.5, т.1 от ЗОБВВПИ и огнепроводен шнур с обща дължина 196 см., без да има надлежно разрешение за това, но поради явната незначителност на обществената опасност на деянието, същото не е престъпление. След влизане в сила на постановлението за прекратяване на досъдебното производство, препис от същото, ведно с материалите по ДП са изпратени на Началника на РУ – Ч. за преценка и налагане на административно наказание на А. З..

Въз основа на постановлението на РП – Смолян, на 27.07.2023 год. св.И. Р. съставил срещу жалбоподателя АУАН с бл. №324859 от 27.07.2023 год., както следва: 1) за това, че на 23.03.2023 год., около 09,30 часа при извършено претърсване и изземване от мл. разузнавач „КП“ В. И. при РУ – Ч. е установено, че държи /съхранява/ 1422,71 килограма барут, от който 422,71 грама в повече от разрешеното количество 1000 грама в чл.6, ал.5, т.1 от ЗОБВВПИ в домът обитаван от него в с.*, общ. Ч., и 2) за това, че на 23.03.2023 год. около 09,30 часа при извършено претърсване и изземване от мл. разузнавач „КП“ В. И. при РУ – Ч. е установено, че държи /съхранява/ огнепроводен шнур с обща дължина 196 см. без да има издадено надлежно разрешение, в домът обитаван от него в с.*, общ. Ч., с което виновно е нарушил чл.6, ал.5, т.1 и чл.98, ал.1 във вр. с чл.56, ал.1 от ЗОБВВПИ. Актът бил връчен лично и подписан от нарушителя, в който вписал възраженията си, а именно, че случаят е маловажен и че не следва да носи административно наказателна отговорност.

За извършеното нарушение било издадено и обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателят са наложени две наказания глоба всяка в размер на 500 лева, на основание чл.190, ал.1 и чл.193, ал.1 от ЗОБВВПИ.

В издаденото наказателно постановление е посочено, че А.З. е допуснал следните нарушения:

1. За това, че на 23.03.2023 год., около 09,30 часа при извършено претърсване и изземване от мл. разузнавач „КП“ В. И. при РУ – Ч. е установено, че държи /съхранява/ 1422,71 грама барут, от който 422,71 грама в повече от разрешеното количество 1000 грама в чл.6, ал.5, т.1 от ЗОБВВПИ в домът обитаван от него в с.*, общ. Ч., с което виновно е нарушил чл.6, ал.5, т.1 от ЗОБВВПИ и

2. За това, че на 23.03.2023 год. около 09,30 часа при извършено претърсване и изземване от мл. разузнавач „КП“ В. И. при РУ – Ч. е установено, че държи /съхранява/ огнепроводен шнур с обща дължина 196 см. без да има издадено надлежно разрешение, в домът обитаван от него в с.*, общ. Ч., с което виновно е нарушил чл.98, ал.1 във вр. с чл.56, ал.1 от ЗОБВВПИ.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите И. Р. и С. Б., както и от приобщените писмени доказателства, които съдът възприема и кредитира като логични, обективни, непротиворечиви и кореспондиращи помежду си.

Въз основа на изложеното съдът направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от легитимирана страна с правен интерес от обжалване на НП като неизгодно за нея и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът счита, че атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, въз основа на АУАН, съставен от оправомощено за това лице и съдържа изискващите се реквизити по чл.53, ал.2 ЗАНН във вр. с чл.57 ЗАНН.

За да се произнесе по същество на правния спор /по основателността на жалбата/, съдът съобрази, че настоящото производство е от административно – наказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето посочено в АУАН и НП. Тук следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано. Това означава, че в тежест на административно - наказващия орган, тъй като именно той е субекта на административно - наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е

извършено виновно от лицето, посочено като нарушител. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на Наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно наказателното преследване, за които съдът следи служебно.

Разпоредбата на чл.56, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, дава право за съхранение на взривни вещества на лицето получило разрешение за придобиване на такива. От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че жалбоподателя е притежавал разрешително за съхранение, носене и употреба на ловно оръжие със срок на валидност до 15.04.2026 год., и съгласно разпоредбата на чл.6, ал.5, т.1 от ЗОБВВПИ е имал право да придобива и съхранява по реда на чл. 98, ал. 1 и 2 от същия закон, до 1000 броя капсули и до 1000 грама барут - за снаряжаване в домашни условия на боеприпаси за ловни цели. Безспорно е, че на процесната дата жалбоподателя е държал в дома си 1422,71 грама барут, от които 422,71 грама в повече от разрешеното количество /1000 грама/ и огнепроводен шнур с обща дължина 196 см., за които взривни вещества е нямал издадено надлежно разрешение. Съхранението на взривни вещества без право за това представлява нарушение на цитирания по-горе Закон и се квалифицира по общата разпоредба на чл. 212 от ЗОБВВПИ, в която е предвидена санкция по вид глоба в размер от 500 до 2000 лева.

С оглед на това съдът счита, че както при съставянето на АУАН, така и при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения.

На първо място, административно наказващия орган неправилно е квалифицирал деянието като две отделни нарушения по чл.6, ал.5, т.1 и чл.98, ал.1 във вр. с чл.56, ал.1 от ЗОБВВПИ, както и неправилно е приложил санкционните разпоредби на чл.190, ал.1 и чл.193, ал.1 от ЗОБВВПИ. В случая осъщественото деяние е едно – държане на взривни вещества, за които жалбоподателят е нямал издадено надлежно разрешение. Държането на различни забранени вещи по ЗОБВВПИ, от едно и също лице, по едно и също време, на едно и също място не обосновава извод за осъществяването на отделни нарушения. Такъв извод може да бъде направен само когато с едно деяние се нарушават едновременно различни правни норми, какъвто не е настоящия случай.

Съгласно разпоредбата на чл. 190, ал.1 от ЗОБВВПИ, по която е санкциониран нарушителя за нарушението по чл.6, ал.5, т.1 от ЗОБВВПИ, лице, получило разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за спортни или ловни цели, което пренася огнестрелното оръжие, боеприпасите за него, барута и капсулите по чл. 6, ал. 5 в нарушение на изискванията на чл. 96, ал. 4, се наказва с глоба в размер 500 лв. Очевидно е, че процесното деяние, което е осъществено чрез държане на взривни вещества, не съответства словесно на разпоредбата на чл. 190, ал.1 от ЗОБВВПИ, която предвижда административно наказателна отговорност за пренасяне на такива вещи в нарушение на изискванията на чл. 96, ал. 4. При това положение, е налице липса на съответствие и единство между посочената за нарушена правна норма и санкционната норма, на основание на която лицето е санкционирано.

На следващо място, разпоредбата на чл.193, ал.1 от ЗОБВВПИ предвижда административно наказателна отговорност за неизпълнение изискванията на чл. 98, ал. 1 - 3 за съхранение на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях. В случая жалбоподателят не е спазил тези изисквания, доколкото е държал барута и огнепроводния шнур в дървен сандък, което е в разрез с разпоредбите на чл. 98, ал. 1 - 3 от ЗОБВВПИ. Такова словесно административно обвинение обаче спрямо жалбоподателят не е повдигнато със съставения АУАН и издаденото наказателно постановление, и посочената за нарушена разпоредба на чл.98, ал.1 от ЗОБВВПИ е в противоречие с него въпреки направената връзка с чл.56, ал.1 от ЗОБВВПИ. При така повдигнатото административно обвинение не става ясно за какво точно нарушение е санкциониран жалбоподателят – дали се касае за държане на взривни вещества без надлежно разрешително, което съставлява нарушение по чл.56 от ЗОБВВПИ или се касае за държане на тези вещи без да са спазени изискванията на чл. 98, ал. 1 – 3 ЗОБВВПИ. Двете разпоредби предвиждат отделни състави на нарушения и спрямо тях се прилагат различни санкции.

Констатираните по-горе противоречия съставляват съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице и неизбежно водят до незаконосъобразност и са основание за отмяна на наказателното постановление. Тези нарушения не могат да бъдат санирани в настоящото производство от въззивния съд чрез преквалификация на

деянието, доколкото същото би наложило изменение на обстоятелствата и прилагане на закон за по-тежко наказуемо нарушение, което е недопустимо.

При наличието на посочените по-горе пороци на оспорения акт, жалбата се явява основателна и съдът следва да отмени изцяло издаденото наказателно постановление, като незаконосъобразно. С оглед на това, съдът не намира за необходимо да обсъжда и останалите доводи, наведени в жалбата за отмяна на наказателното постановление.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН страните имат право на разноски в процеса. Съдът като съобрази изхода на спора и направеното изрично искане от пълномощника на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение и представените доказателства – договор за правна защита и съдействие, счита на осн. чл. 63д от ЗАНН вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, следва въззиваемата страна да заплати на жалбоподателя направените разноски. От ответната страна е направено при условията на евентуалност възражение за прекомерност по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН, в случай че претендираното възнаграждение надвишава минималния размер, определен в НМРАВ. В чл.18, ал.2 от Наредбата, е посочено, че възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административно наказателен характер, по които наложено е административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. С оглед на това претендираното адвокатско възнаграждение в случая от процесуалния представител на жалбоподателя е определено в минималния размер, поради което направеното възражение по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН е неоснователно, а на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 400 лева. На осъждане подлежи юридическото лице, в чиято структура е учредението, чийто орган е издал отмененото НП, поради което тази сума следва да се възложи в тежест на ОДМВР – Смолян, в структурата на което е РУ – Ч..

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 ЗАНН, Чепеларския районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 6 от 19.09.2023 год., издадено от Началник РУ - Ч., с което за нарушения на чл.6, ал.5, т.1 от ЗОБВВПИ и чл. 98, ал. 1 във вр. с чл.56, ал.1 от ЗОБВВПИ, на А. Н. З., ЕГН *****, от с.*, общ. Ч. са наложени по отделно за всяко едно от нарушенията глоба в размер на 500 лева, на основание чл. 190, ал.1 и чл.193, ал. 1 от ЗОБВВПИ, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ОДМВР – Смолян да заплати на А. Н. З., ЕГН *****, от с.*, общ. Ч., сумата от 400,00 /четиристотин/ лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – Смолян в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Чепеларе: _____